

ЕДИНЪ БРОЙ
10 СТ.

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

ЕДИНЪ БРОЙ
10 СТ.

ИЗЛИЗА ПОНЕДЕЛНИКЪ СРЪДА И ПЕТЪКЪ

Абонаментъ за България: 7 лв. шестмѣсечно; за странство: 14 лв. — Обявления: 15 ст. за в. см. — Всичко що се отнася до в-ка се адресува до дирекцията на в-къ „Добруджа“ — Бабадагъ. Ръкописи назадъ не се връщатъ.

Анексията на Добруджа. — Галиция и Буковина освободени. — Австрийскиятъ императоръ прѣдвожда войскитѣ си. — Руски отпоръ на границата. — Франция прѣдъ революция. — Бъктонъ за Добруджа. — Керенски въ оставка. — Германия застъпва свободата на Добруджа. — Бабадагъ прѣди два и половина вѣка.

Георги — Венелинъ.

Въпросътъ за анексията на Добруджа и нейната свобода

Какъвто и да бъде изходътъ на войната, каквито и да бъдатъ условията и дипломатическитѣ комбинации на бъдещия миръ, трѣбва да се разбере отъ всички и отъ всѣкого, че Добруджа не трѣбва и не може да остане за въ бъдеще подъ ромънска власт, първо защото тя не е и не е бивала никога ромънска област, второ защото Ромъния се указа негодна и немооща да я владѣе и управлява, трето защото тя доби своята свобода съ цѣната на своята кръвъ, съ тая на България.

Давнитѣ, които се дадохъ въ двѣтѣ серии историко-политически статии за Добруджа подъ псевдонима Фениксъ, показватъ безпорността на успорѣнитѣ отъ Ромъния твърдения за българския характеръ на Добруджа и за ромънската немоощ и липса на достойнство да я управлява.

Безспорно, че въ Добруджа живѣятъ и други народности, безспорно, че тя не познава власт по жестока, по сурова и по силна въ своитѣ произволи отъ ромънската, безспорно най-сетѣ, че ромънскитѣ правителства направиха много за изкуствената и насилствена ромънизация на Добруджа. Изтъкването доказва дѣйствителността и силата на нашитѣ твърдения, защото между всички тия народности въ Добруджа българитѣ останаха единственитѣ да проявяватъ по разни начини своитѣ аспирации за политическа свобода и единение съ България; защото поради тѣхъ цѣла Добруджа бѣ подложена на единъ безподообенъ потиснителски режимъ, който рѣшително отрицава всѣка идея за управление, каквото Ромъния въ продължение на цѣли 38 години не можа, да ѝ даде, защото изкуствената и насилствена ромънизация, на която Ромъния бѣ я подложила, показва именно, пълното откъсване на всѣкакви права на владѣние надъ нея, независимо отъ резултатитѣ на тая насилствена асимилация, които впрочемъ се изпариха, съ бѣгството на Ромъния и на нейната власт отъ прѣдѣлитѣ на Добруджа.

Прибавете къмъ всичко това невѣроятнитѣ жестокости, кланета и инквизиция на ромънскитѣ войски и военни власти надъ българското население въ Добруджа, прибавете нескончаемия мартирологъ на отвлѣченото българско население отъ 100 годишни старци до 1 годишни пеленачета; прибавете факта, че и слѣдъ 38 годишно сурово владичество надъ тая област, Ромъния ни остави извънъ своята конституция и закони, извънъ гражданското равноправие, което Берлинскитъ договоръ по силата на чл. 44 изрично ѝ наложи; и Вий ще видите дълбоката непроходима бездна която дълб, която раздѣля Добруджа отъ Ромъния.

Въ моментъ на робско безгласие, тя бѣ купена и продадена за 30 сребърника отъ мнимата освободителка, за да послужи за козелъ опущение на дипломатически потайни смѣти и комбинации. Това бѣ титултъ за владѣние, което се даде на Ромъния и по силата на който тя сложи върху нея гузна ръка на прѣзренъ мародеръ по европейското дипломатическо бойно поле, еждѣто Добруджа бѣ паднала невинна жертва на дипломатическо издевателство.

Може ли това да служи за правно основание за нейното бъдеще робство, за каквото още мечтае недостойната, за каквато и да било власт, ромънска олигархия, която съ своята пенхика на оставенъ до

сега кърлежъ въ кървитѣ на чужди мѣса продължава още изъ подъ своитѣ незнани скривалища, прѣко и посредствено свои платени агенти, да прѣска въ чуждата съгласенсва и неутрална преса отровата на своитѣ нагли заблуждения и фалшификации относително основитѣ и правата на своето потисничество надъ Добруджа?

На 1 май в. „Le Temps“ публикуваше една телеграма отъ Липъ съ познатитѣ ромънски исторически, етнически и политически лъжи: за етническия характеръ на Добруджа прѣди освобождението, за „дробовѣтѣ на Ромъния“ и за Мирчовото владѣние надъ Добруджа, отдавна опровергнати отъ ромънски и френски автентични източници.

На 12 юлий „Журналъ де Женевъ“ прѣплетаря тия скитѣ политически хлевоустия изъ нѣкакво писмо до редакцията, като противовѣсъ на изявлението на г. Радославовъ за прѣдстоящата анексия на Добруджа, която споредъ господина отъ това писмо „би съставлявала една неправда, противъ която сега Европа се борила по всички бойни полета“, защото въ Добруджа нѣмало българи, освѣтъ гурбетчинъ градинари.

На 13 юлий нѣкой „си Политикусъ“ въ „Ла Серби“ се мнчи да прѣдстави, че България не се бори за своето национално обединение, а въ услуга на Германия, тя се бори за германски цѣли на Изтокъ, въ разрѣзъ интереситѣ на Русия и Англия.

Прѣзъ юний мѣсець агенти на руското мракобѣсие отъ типа на Мануиловъ и Водозовъ пишатъ за шонизма на българитѣ, дори и за тоя на българскитѣ социалисти, които сѣ се осѣбляли да заляватъ нѣкакви претенции надъ Добруджа, която България никога не била владѣла и която будила анексионни завоевателни стремѣжи у българитѣ, начиная отъ социалиститѣ до стаболониститѣ.

Извѣстни сѣ при това мнѣнията на австрийския виахъ Думба и на Цвинчови учениятъ, германския социалистъ Венделъ.

Ехо на това унопомрачение не липсва и въ наши нѣкои социалистически кръгове.

Такъвъ бѣ случаятъ съ тѣсния социалистъ Коларовъ, който въ своето сектанство да се покаже добъръ интернационалистъ, помисли, че има право да жертвува кръвта на борящия се за своята свобода народъ и да иска възстановяването на робството му отъ statu-quo-то ante.

Такъвъ бѣ случаятъ съ изявлението на забъркалия бащиното си потекло Раковски, който поддържа, че Добруджа е ромънска, макаръ че въ врѣме на изборитѣ въ Добруджа агитира на национална почва, проси гласовѣтъ на българитѣ въ Добруджа като отъ такива и ги ругае, че не го поддържали.

Такъвъ е най-сетѣ и фактътъ, че нѣкои отъ нашитѣ Стокхолмски социалисти, които, непознавайки Добруджа и отъ страхъ да ги не обвинятъ въ шонизмъ, нѣкакъ съ колебание и съ резерви поддържаха народнитѣ искания за свободата на Добруджа.

Естествено е, че не отъ тия съзнателни, или несъзнателни орждия на ромънската олигархична клика, ще чакаме ний нашата свобода. За тѣхъ това е вещь, върху която може да се спекулира, която може да бъде прѣдметъ на транзакции, на прѣговори, на отстъпки, на размѣна, на чуждо владѣние; за насъ обаче, това е въпросъ за животъ или смъртъ и за всички хора на мира и правото, тя е социаленъ императивъ, който се налага.

До сега едно бѣ възражението съ външенъ изгледъ на сериозностъ, което добросъвестно можеше да се мисли отъ хора невържунци, че може да ни се

противопоставя: то е, че трѣбва да се прѣстане да се задоволяватъ възпитѣ апетити на завоевателната политика, колто гони заграването и анексията на чужди земи. Противъ това начало, обаче, ний съвѣтъ нищо нѣмаме; нѣщо по вече дори, то е наше знаме, и подъ него ний поставяме защитата на Добруджа и нейната свобода, жертва до сега на подобни апетити. Странно обаче, че задъ него се криятъ и вратовѣтъ на нашата свобода.

На този тѣхенъ фалшъ трѣбва да се тури край. Трѣбва да се разбере отъ всички и отъ всѣкого, че анексията на Добруджа се иска не за задоволяване на анексионни завоевателни стремѣжи на царство България, тя се иска не за България, не за прицѣлнитѣ на нейни власти и правителства, тя се иска отъ насъ добруджанскитѣ българи, тя се иска отъ Добруджа, която даде всичко за свободата на общото отечество, и го даде защото бѣ въ правото си да мисли, че го дава за себе си.

Свърхъ всичко това, обаче, цѣли 38 години за чужда угода и подъ натиска на дипломатически условия „да бждемъ добри съ Ромъния“, България бѣ отвърнала очи отъ насъ и ни бѣ изоставила дори до сега на ромънския произволъ.

Ний трѣбваше да се боримъ съ послѣдни сили, до послѣдно надихане, не само съ нашия жестокъ врагъ, но съ самата България, да я заставимъ, да ѝ принудимъ, да ни даде тая свобода, която въпрѣки всичко, тя ни дължеше, която тя ни дължи, която никой другъ не можеше да ни даде и която най-послѣ ни даде съ скитната кръвъ на своитѣ синове.

Това завоевателна анексия ли е, това неправда ли е, това шовинизмъ ли е, това грабежъ на чужди земи ли е?

Въ тоя моментъ на високо прокламирани принципи на равноправие за народитѣ, на въстановление на тѣхнитѣ правдини, на правото ний да избератъ свободно знамето, подъ което искатъ да живѣятъ, тоя вой на мракобѣсие противъ свободата на Добруджа показва само едно: това, че тая свобода се налага, че тя ще се наложи въпрѣки всичко, на всички нейни годѣми и малки врагове, отъ която страна и да сочатъ тѣ своитѣ нокте и своя безсиленъ вражески юрукъ, тоя на безправнето, сломено подъ удара и на нашата мощъ и на нашето безспорно право на животъ и свобода.

Военни новини.

Македонски фронтъ. На 2 августъ артилерийски огънь между езерата, въ завоя на Черна, по Добро поле и южно отъ Дойранъ.

Въ Мъгленско бѣше прогонено съ ржичи бомби едно неприятелско разузнавателно отдѣление.

По лѣвия брѣгъ на Вардара наше разузнавателно отдѣление навлѣзе въ неприятелскитѣ окопи и напесе чувствителни загуби на противника.

Край Долна Струма, при село Християнъ-баница, бѣха повърнати съ огънь неприятелски разузнавателни групи.

На 3 VIII. Слабъ артилерийски огънь, малко по оживенъ само по Червената Стѣна, по Добро-поле, между Вардара и Дойранското езеро.

Въ Мъгленско едно неприятелско разузнавателно отдѣление бѣше прогонено съ огънь.

На разни мѣста отъ фронта успѣшни за насъ разузнавателни дѣйстви.

На 4 VIII. Слаба бойна дѣйностъ по цѣлия фронтъ. Въ завоя на Черна и по Вардара, кратки огнени артилерийски урагани. Отъ двѣтѣ страни на Вардара и край Долна Струма успѣшни за насъ разузнавателни дѣйстви.

Ромънски фронтъ. На 3 VIII неприятелска разузнавателна група се опита да се приближи на лодки до нашия брягъ при с. Сомова, западно отъ Тулча, но бѣше прогонена съ огънь. При Исакча оживенъ артилерийски огънь.

На 4 VIII при Махмудия пушеченъ огънь. При Галацъ рѣдъкъ артилерийски огънь.

Черни французки плѣнници. На 4 VIII южно германските и рейнските штурмующи войски навлязоха въ неприятелските позиции югоизточно отъ Лайптрей и взехаха съ голямо число черни французки плѣнници.

Истоящи боеве въ Ромъния. „Пестеръ Лойдъ“ пише, че францускиятъ въ източна Галиция напоръ тиятъ напоръ върху Ромъния ще се почувства. Ромъния, пѣкога даскапа отъ съглашеніе, е принудена да играе роля на досаденъ просия.

Серетскиятъ фронтъ. По долното течение на Серетъ бойната дѣятелностъ, въ сравнение съ изминалите дни, се засили.

Рѣшителни боеве въ Галиция. Австрийскиятъ императоръ лично прѣдвожда войските си. Австрийските войски въ Черновицъ и Кьмполунгъ. Галиция и Буковина освободени.

На 3 VIII, въпрѣки силната съпротива на руситѣ, пѣколко села по долното течение на рѣката Сбрукъ бѣха заети отъ насъ. Между рѣнитѣ Дѣвстаръ и Прутъ неприятелитѣ се държеше още прѣдъ огъня. Прѣзъ първитѣ послѣ обидни часове той биде принуденъ отъ патиска на войскитѣ на генерала Литцманъ да почне да отстъпва и да се оттегли. Намираштитѣ се още на сѣверъ отъ Черновицъ неприятелски войски бѣха прогонени тая сутринъ отъ австро-унгарски войски на генералъ Критикхулъ.

По р. Прутъ се спускаха други австро-унгарски войски подъ личното водителство на Негово Величество Императора, а войскитѣ на Херцъ Херцогъ Иозефъ влязоха въ града Черновицъ. Главниятъ градъ на Буковина е вече освободенъ отъ неприятеля.

Далеко на югъ друга частъ отъ армията на Ерцгерцогъ Иозефъ пробиха още вчера рускитѣ позиции при Слобозия, Давади, Судина въ долината и малкия Серетъ. Съденъ и Фалтиръ въ Сучава бидоха заети. Въ Кьмполунгъ влязоха австро-унгарски войсковы части и го заеха, слѣдъ като водиха бой по улицитѣ. Също и въ планинитѣ, по двата бѣга на р. Вистрица, на прѣдъваха чрѣзъ бой по планината Козинолуй. Новитѣ атаки на неприятеля останаха безуспѣшни за него, съ голѣми загуби.

Агенцията „Райтеръ“ съобщава отъ Петербургъ Врусаловъ подаде оставката си прѣдъ врѣмешното правителство. Генералъ Курниловъ биде назначенъ за главнокомандующъ.

На 4 VIII северозточно отъ Черновицъ е прѣмината руската граница. Въ 14 дневнитѣ боеве германскитѣ, австро-унгарскитѣ и турски войски освободиха заетата отъ руситѣ частъ отъ Източна Галиция отъ Бродъ до Збарацъ.

Освобождаване на Буковина върви съ голѣми крачки. Въ простиращитѣ се къмъ изтокъ рѣчни долини съюзнитѣ колони прѣминаха линията Черновицъ. Кекруцъ-Билиа Кьмполунгъ, гдѣто руситѣ продължаватъ да отстъпватъ. Въ Молдова ромънитѣ се опитаха напорово, но безъ успѣхъ чрѣзъ силни атаки, да взематъ града Козинолуй.

Въ Фландрия, на 3 VIII, артилерийскиятъ бой бѣше особено силенъ само на морския брягъ и сѣверозточно отъ Иперъ. Английскитѣ нападения по шосето Нипоръ-Бестенде и източно отъ Бикинотъ бѣха отбити. Също тава силнитѣ атаки при Лангермаргъ — Калту-лунгъ Руверсъ, гдѣто белгийското цивилно население отъ бойната зона бѣше избѣгало прѣдъ огъня на

освободителя си, биде обстрѣлянъ отъ неприятеля съ тежки оръдия. Прѣдпозиционнитѣ бойове, сѣверно отъ канала Ла-Басе, както и при Манхи и Хоринкуръ, бѣха благоприятни за насъ. Боятъ продължава.

При Серни с. д. германскитѣ войски завършиха съ успѣхъ започнатия на 31 VII бой и заеха френскитѣ позиции по южния склонъ на Топеза, отбиха френскитѣ контра атаки и земаха много плѣнници. Отбѣти бѣха и всички атаки по лѣвия брягъ на р. Маасъ.

Английската аероплана станция въ о. Тасосъ бомбардирана. Берлинъ. На 2 и 3 августъ германски хидроплати сѣ атакували ефикасно съ бомби английската аероплана станция на островъ Тасосъ. Могло да се констатира, че били прѣдизвикали пожари и много експлозии.

Руския отпоръ на границата. — Германски плѣнници. — Войскитѣ на новия главнокомандующъ.

Петроградската агенция ни съобщава: Комисарятъ на юго западния фронтъ съобщава на министра на войната, че армията на този фронтъ подъ началството на генералъ Корниловъ, особено 11-а армия, чийто полкове по собствена инициатива напоследѣтъ бѣха напуснали фронта, сега отбиватъ мощно всички опити на силния противникъ, да влѣзе въ наша територия. Въ ожесточенитѣ боеве при Цусиятинъ 7-а армия е взела плѣнници германци съ стремителна атака. Настроеніето на войскитѣ показва единъ рѣшителенъ обратъ, който дава надежда, че армията ще изпълни своя дългъ къмъ революцията.

Изъ чужбина

(Съобщения на В. Т. А.)

Принципътъ на националиститѣ възкрѣсва. Прѣдстояща реформа въ конституцията на Австрия.

Лондонъ, 3 августъ. Въ камарата на общинитѣ Балфуръ заяви: „Ние желаемъ, щото народитѣ, които съставляватъ австро-унгарската държава, да бъдатъ въ състояние да развиватъ сами собствената си цивилизация и да опрѣдѣлятъ пътя, по който тѣхното развитие трѣбва да става. Това е единъ общъ принципъ. Като влѣзохме въ войната, ние мислехме главно, ваза Балфуръ, за възможността да бранимъ Белгия и да попрѣчимъ Франция биде сломена прѣдъ нашитѣ очи. Тогава ние не мислехме никакъ за голѣмитѣ проблеми, които се откриха прѣдъ насъ прѣзъ войната. Това, което е ясно, е, че ние не се намерихме по егистични и заинтересовани мотиви. Ние нѣмаме нужда да изоставяме нѣщо отъ това становище. Ние се намираме въ друго положение, отколкото много наши съюзници, тъй като никой английски държавенъ мъжъ не е могълъ да мисли да влѣзе въ тая война, за да увеличи английскитѣ владѣния на европейския континентъ. Ние желаемъ всички, европа да излѣзе отъ тази конфлация съ по малко причини за конфликти“.

Внепа с. д. Въ уводна статия „Фремдеблатъ“ разглежда въпроситѣ, които новиятъ кабинетъ мисли да разрѣши и цѣлтъ на новото правителство, което не трѣбва да биде единъ коалиционенъ кабинетъ, а по скоро единъ кабинетъ за обединение на всички живи сили въ Австрия, е да отстрани враждитѣ, които слѣватъ развитіето на народитѣ и да прѣмахне недоразумѣнията между разнитѣ производителни власи и консоматоритѣ, които недоразумѣния слѣватъ стопанското развитие на монархията.

Най важната задача на новото правителство е да ревизира конституцията и да създаде една нова конституция, която а гарантира свободното развитие на всички народи и да позволи обединение на всички национални сили. Не се насае за незначителна промѣна, а за една напълно нова насока въз основа на национал-

ната автономия, като се запазятъ съществуващитѣ до сега гаранции на разнитѣ провинции.

За да се тури край на борбата между разнитѣ групи за економически интереси, трѣбва да се изработи една економическа програма за прѣзъ врѣме на войната, за прѣходно врѣме и за по тѣсно, когато отново ще настѣпятъ нормални условия. За постигането на тази цѣлъ има едно ефикасно срдѣство: то е да се усилятъ производството.

Балфуръ не настоява за Елзасъ и Лотарингия. Въ камарата на общинитѣ депутатътъ Нонсонби заяви, че Балфуръ е много енергично набѣгналъ на въпроса за Елзасъ и Лотарингия. Г. Балфуръ оспори това твърденіе.

Бжкстонъ за Добруджа. Отъ Верпъ съобщаватъ съ дата 31 юлий: Въ „Манчестеръ Гардианъ“ Бжкстонъ публикува изработени отъ него прѣдложения за миръ, въ третата точка на които, слѣдъ като се застъпва за възстановленіето на Сърбия и Ромъния, се казва: „Българска Македония и Добруджа да се върнатъ на България, Солунъ да стане свободно пристанище и Албания да се даде подъ протектората на Италия“.

Франция прѣдъ революция. — Лондонъ. Въ камарата на общинитѣ социалистътъ Сноуденъ заяви:

Французскитѣ войници сѣ поели въ дѣйствителностъ командването на армията и сѣ отказали да изпълняватъ нѣкои заповѣди. Всѣки французинъ, който нижда ясно положеніето, ще Ви каже, че ако войната продължи още, Франция ще прѣживѣе една революция подобна на руската. Нѣма никаква надежда, слѣдъ една година, положеніето на бойнитѣ полета да биде по добро, отколкото днесъ. Сноуденъ завърши рѣчта си, като поиска отъ името на човѣчеството да се прѣвърти войната.

Либералниятъ депутатъ се обяви противъ политиката на търговския бойкотъ и противъ економическата война.

По ромънския ватрѣшенъ зачѣмъ. Берлинъ. Една французска радиотелеграма гласи: Германцитѣ сѣ наложили на окупиранитѣ ромънски територии единъ заемъ отъ 250 милиона за покриване на военнитѣ разходи. Това е невѣрно. Управляващиятъ ромънското министерство на финанситѣ е заявилъ на прѣдставителъ на волфбургъ, че въпросниятъ заемъ, съгласно Хагската конвенция, служи да се изпълнятъ задълженіята на ромънската държава спрямо ромънското население и да се покриватъ тѣхъ сѣмнитѣ разходи за доброто на Ромъния. Прѣдъ, вижъ на обстоятелството, че ромънското правителство, напускайки Вукрешъ, не оставило ни най малко срдѣства за чиновницитѣ и военницитѣ сѣмейства, заемътъ е билъ осъщественъ изключително отъ провинциалнитѣ власи. Нито общинитѣ, нито частни лица сѣ били принудени да записватъ за заема. Също и твърдението, че селянитѣ били принуждавани да обработватъ земята безплатно е невѣрно.

Членовитѣ на балканската конференция пакъ въ Франция. Римъ, на агенцията „Стефани“ съобщаватъ отъ Лондонъ: Лойдъ Джоржъ и баронъ Сонино, придружени отъ г. Сесилъ Бонаръ Лоу, генералъ Сикетъ и рускитѣ прѣдставители, заминаха на 2 августъ за сѣверна Франция, за да се свършаватъ съ французскитѣ прѣдставители.

Кризата въ Русия. Керенски въ оставка. Отъ Петербургъ съобщаватъ: Министръ прѣдседателътъ Керенски подаде оставката си. Врѣмешното правителство отказа да я приеме. „Виржевия Вѣдомости“ съобщава, че началникътъ на 11-а армия, генералъ Ердели, е билъ измѣнически убитъ. Генералъ Гурко билъ арестуванъ. Прѣжсването на прѣговоритѣ между врѣмешното правителство и кадетитѣ се потвърдило. Прѣдседателътъ на изпѣлителния комитетъ на съята Аксентиевъ е назначенъ за министръ на ватрѣшнитѣ работи.

МАТЕРИАЛИ ЗА ИСТОРИЯТА НА ДОБРУДЖА

Гр. БАБАДАГЪ

прѣди два и половина вѣка
(По турски източници).

Турскиятъ пътешественикъ Езлия Челеби, при дружаванъи вуйка си Мелекъ Ахмедъ паша прѣзъ 1651 г., миналъ прѣзъ стара Добруджа, отъ гр. Кюстенджа, прѣзъ Карахарманската крѣпостъ, гр. Бабадагъ, гр. Астрабадъ,*) гр. Кара-Муратлий и стигналъ до Черна-вода.

Въ прѣвода отъ турски на пътешествието (отъ Д. Г. Гаджановъ), обнародвано въ XXI годишнина на пашето „Периодическо списание“, срѣщаме слѣдното описание на нашия градъ.

„Градътъ е нареченъ Бабадагъ, защото тукъ е погребенъ светилта Салтъкъ бей. Бабадагъ е билъ завладѣнъ отъ Баязидъ Илдеръмъ, а послѣ и отъ Баязидъ Вели, който го обявилъ за вазуфъ на Салтъкъ бей. Крѣпостта му била съборена. Много пъти сѣ идвали тукъ казаки съ дунавски лодки отъ мѣстността „Ени-сала“ и нападали Бабадагъ. Единъ пътъ били хванати въ плѣтъ и отъ тогава е изчезнала вѣрността за ново нападение отъ страна

*) Гдѣ е билъ този градъ не се знае. Възможно е, че името му е спазено у мѣстното население.

на невѣрницитѣ... Когато Мурадъ IV се научилъ за тѣзи казашки нахлувания, заповѣдалъ на Коджа Кинанъ паша, да издигне на удобно и високо мѣсто една крѣпостъ на Вабадагъ. Султанската заповѣдъ била придружена съ зааванане, че ще му отбѣе главата, ако не направи нужното. Тогава Кинанъ паша турилъ основата на една хубава крѣпостъ въ източната частъ на града, край лозята на едно високо бърдо. Послѣ обаче, Кенанъ билъ уволненъ и крѣпостта останала неподвършена и безъ гарнизонъ. Господарътъ ни Мелекъ паша се нахана да довърши крѣпостта и иззлати за това единъ рапортъ до султана. Обаче и той биде уволненъ.

Бабадагъ е пашовски хасъ и войводалхъ. Управленіето е добро и има приходъ сто и четири кесии. Казата е периферса съ пал отъ триста акчета. Обаче на моллитѣ била отстъпена за петстотинъ акчета. Има седемъ нахйски набия. Всичкитѣ бабадагски села сѣ сто, *) отъ които тукъ ще спомена само ония, прѣзъ които минахме, за да търсимъ храни. Тѣ сѣ: Херге-ледак, Сюбулиякъ, Бючукъ-Саръ, Дойлиякъ, Сападѣкъ, Аджи-гюль, Саръ-Насухъ, Кара-Хабилъ, Ахмедъ-Фахъ, Татаръ-Чамурлий, Саръ-гюль, Конказъ, Хаджияри, Тереселикъ, Набантъ, Къзылъ-Хисаръ, Камберъ, Армутаий, Карка, Башъ-къюрю, Бахшантъ, Хинелий, Ахмаджа, Чукурлу-ова, Каялъ-дере, Ески-баба, Долно-Чигтай, Горно-Чигтай, Аша-Каргалъкъ, Юкаръ-Карга-

*) Значителна частъ отъ долупоказанитѣ села не съществуватъ вече.

лъкъ, Аша-Демликъ, Юкаръ-Демликъ, Дели-Али, Сжилий, Лютви-бей, Тюрк-чамурлий, Аякъ-бей, Арнаутлий, Хаджи-Ивазъ, Къзылѣжа-Вели, Касъмѣжа, Качмакъ, Ески-куджи-бей, Узунъ-Ипеханъ, Татаръ-Софу, Кулеи, Гехерлий, Киречлий, Чункаръ, Караджикъ-кой, градецъ Голѣмъ-Естеръ, Назарлий, Голѣдѣликъ, Билалъ-къшла, Дана-хаджи, градецъ Кара-муратлий, Кюстелий, Каратай, Дурхаларъ, Ходжа-Али, Кара-Хушлу, Чикръчи, Шенхъ-аманъ, Аша-ташъ-агълъ, Юхаръ-ташъ-агълъ, Арнаутлий, Мустахъ-Фъзанъ, Карахарманъ-кале, Султанъ кара-пильтий, Юваджи Абдуларъ, Текери-вирди, Коджеланъ, Айдинъ, Саръ-кой, Кара-Насухъ, Касапий, Дюгенѣжи, Софуларъ, Гани-Булкалъ и Карманъ-Енисалъ-кале.

Крѣпостта на Ени-сала е висока и се намира на една стрѣмна скала, обаче, ватрѣ живѣятъ само овчари. Завладѣла била отъ Баязидъ Вели Ханъ.

Отъ тѣзи села кадията си докарна десетъ кесии. Единъ отъ управницитѣ на Бабадагъ е и мюте-велията на накуфа „Баба-Султанъ“. Въ този градъ има спихийски кежал, еничерски сердаръ; — шейхъ-юлъ-ислямъ, терифски пашѣкъ, мюхтесибъ и градски кежал. Въ Бабадагъ има три хиляди едноетажни здания, високи двуетажни дворци и други къщи.

Джамитѣ сѣ: „Улу-джамия“, която е слѣпена съ текето на Салтъкъ Султанъ баба. Построена била отъ Баязидъ Вели, който завладѣлъ тѣзи мѣста. Послѣ идатъ: джамията „Али Паша“, нахадана се ватрѣ въ чаршията; малката джамия „Дѣфтердаръ Дервѣтъ паша“, която е ватрѣ въ махалата и много мекиди.

Рибо за мира. Париж. Въ рѣчта, което произнесе въ четвъртък въ камарата на депутатитѣ министър-председателъ г. Рибо заяви следното: „Правителството мисли, че ние бихме дошли до мира, който можем да приемемъ само, когато Германия го поиска. (сидни ржко-лъскания отъ лѣвницата, центра и дѣспидата) Ако се вслушахме много рано въ вѣроломнитѣ предложения, които на се правятъ и които се поддържатъ съ маневри, които ние знаемъ, ние бихме оставили страната си въ ржцѣтъ на нашитѣ неприятели, бихме нарушили нашия дългъ като французи и нашия дългъ като правителство. Ние сме на мѣстѣ, че трѣбва по-малко да се спори по условията на мира, а повече да се мисли за най-добритѣ срѣдства да побѣдимъ.“

Радко Димитриевъ въ оставка. Петроградъ. Генералъ Радко Димитриевъ си подаде оставката отъ командването на 12 армия и ще бѣде замѣстенъ отъ генералъ Парски, командующи войскитѣ на сѣв. фронтъ.

Конференцията по Балканския въпросъ въ Англия. Лондонъ. Министър-председателъ Лойдъ Джорджъ, придруженъ отъ италианския министъръ на външнитѣ работи Баронъ Сонино, отъ генералъ Смитъ, отъ лордъ Робертъ, Сесилъ, Бонаръ Лоу и рускитѣ представители, напусна Лондонъ, за да присѣства на конференцията съ другитѣ представители на съюзницитѣ, които ще се състои на южния брѣгъ на Англия.

Декларацията на Лойдъ Джорджъ. Лондонъ. На интервюацията на Маркъ Лайкъ Лойдъ Джорджъ отговори:

„Правителството съвсѣмъ не е измѣнило мнѣнието си за единствено възможнитѣ условия на мира, които трѣбва да бъдатъ съвмѣстими съ честта и сигурността на Англия. Заявявамъ безъ колебание, че ние не ще позволимъ на никоя партійна конференция да рѣшава или да диктува условията на мира. Що се отнася до рѣчта на Хендерсонъ, азъ бѣхъ въ Парижъ, когато този въпросъ е билъ разискванъ и когато Хендерсонъ и партията на труда сж взели своитѣ рѣшения. Ние не отидохме въ Парижъ да разискваме по условията за миръ, а разгледахме най-добритѣ методи за продължаването на войната.“

Говорейки за Хендерсонъ, който сжщевременно е членъ на кабинета и водителъ на работницитѣ, Лойдъ Джорджъ заяви, че камарата трѣбва да разгледа въпроса дали фактътъ, че Хендерсонъ заема едновременно двѣ дѣлжности, е съвмѣстимъ. Сжщевременно обаче камарата трѣбва да рѣши дали е желателно да се отстранява Хендерсонъ. Правителство иска да разгледа въпроса и ще се съвѣщава и съ французкитѣ министри, които заематъ сжщото положение. Следъ това Лойдъ Джорджъ апелира къмъ камарата на общинитѣ, да запази единодушието и сплотеността си по отношение на външния свѣтъ. „Отъ Англия, заяви той, съюзницитѣ зависатъ повече, отколѣто отъ която и да било друга страна. Ако започнемъ да се дѣлимъ и на тѣзи които работятъ за миръ, нашитѣ способни колеги единъ следъ другъ ще трѣбва да се отдѣлятъ. Азъ настоявамъ, че трѣбва да се очее за нашата побѣда.“

Проектътъ за устройство на полското правителство. Споредъ проекта, изработенъ отъ смѣсената комисиия, съставена отъ 24 лица, организацията на бъдещето полско правителство се представява както следва: До окончателното устройство на полското правителство паредатъ се следующитѣ главни власти на полската държава:

- 1) Държавенъ свѣтъ,
- 2) Председателъ на министерския свѣтъ,
- 3) Министерски свѣтъ и
- 4) Министри и директори на департаментитѣ.

За тѣ области, въ които фактически и нѣпъли-телна власть не сж още дадени въ широкъ разпиръ на държавнитѣ полски органи, създаватъ се департаментитѣ сжто врѣмешни учрѣждения.

Има три медресети, двадесетъ първоначални училища, осемъ хама и три хамама, отъ които най-голямъ е тоа на Башидъ Вели. Сжщо и Ахмедовитѣ хамаитѣ въ чаршията е хубавъ. Освѣтъ тѣхъ има и до седемдесетъ други частни хамама. Има триста и деветдесетъ дюкани, обаче безистенъ нѣма. Повечето дюкани сж латински, въ които се продаватъ сукна и дюкани за лѣжове и стрѣли. Има осемъ кафеетѣ, табакхани и единадесетъ текетѣ. Най-богитѣ отъ тѣхъ сж на светиата Салтъкъ бей Мехмедъ Бухари и на Узунъ Имамъ. Понѣмнитѣ произведени сж: гроздето, бѣлитѣ хлѣбѣ, лиселото млѣко и ширата, която нитѣ татаритѣ и която е прочута.

Отъ Бабадагъ трѣгналъ Евлия Челеби прѣзъ с. Яйла въ Ипоантъ-чешме за гр. Астрабадъ и по ната-тъкъ прѣзъ града Карамуратлий за гр. Кара-су (Чер-ва-вода). За гр. Астрабадъ пише Челеби следното: „Той е хаъ на придворнитѣ еничерски кануджи, сж опрѣдѣленъ приходъ и се намира въ бабадагската па-лия. Управлението се намира въ ржцѣтъ на еничер-ския ага. Има субашини и градски кекал. Сградитѣ се намиратъ въ политѣ на единъ баиръ. Има градини и лозя, и килиа и петстотинъ хубави, покрити съ кер-миди и тѣмъ дѣски килиа. Мюсюлманитѣ сж малко. Има

*) Разбиратъ се рагузиски търговци отъ долма-тинския градъ Рагуза или Дубровникъ, които тогава тргуваха въ цѣла България. Споменътъ на тѣхъ е запазенъ у населението подъ название „латини“. (Напр. латински гробища и др.).

За сега се създаватъ: 1. Министерство на право-сѣдието, 2. Министерство на народната просвѣта, 3. Министерство на финанситѣ, 4. Министерство на въ-трѣшнитѣ работи и въроизпѣданията, 5. Министерство на земледѣлието, търговията и индустрията, 6. Воененъ департаментъ, 7. Политически департаментъ, 8. Депар-таментъ на прѣхраната, 9. Департаментъ на труда.

Като мѣстни прѣдставители на централнитѣ полски власти ще се опрѣдѣлятъ въ всѣхъ окржѣ окржнии комисари, които ще се назначаватъ и уволняватъ отъ прѣседателя на министерския свѣтъ по прѣдложе-ние на министра на вътрѣшнитѣ работи.

Горния проектъ допълнятъ прѣрѣдания за при-ходитѣ за покриване на разпоскитѣ по администрацията, които се прѣдоставя на полскитѣ власти; сжщо и на-рѣждания, опрѣдѣлящи отношенията къмъ централнитѣ власти.

(Изъ „Полски бюлетинъ“ - София).

Германия за свободата на Добруджа.

На „Deutsche-Balkan-Zeitung“ телеграфиратъ: „Влиятелни личности отъ мѣрдавини управляющии нрж-гове се изказаха, че Германия поддържа напълно претен-циитѣ на България върху Добруджа и Македония и поддър-жа тѣзи чисто национални български искания не само отъ честно приятелско чувство, но сжщо и за това, защото тѣзи български претенции върху тѣзи области почиватъ напълно на етнографическа и историческа основа“. Сжщо и германската преса взема становище по отношение ста-тията на Вендела.

Германия сѣтъ сжщо и нато своя военна цѣль бъл-гарското национално обединение. България има въ Маке-дония и въ заетитѣ области на Балиана не само пра-вото на завоевателъ, но ти иде нато освободителъ въ тѣзи области, които и принадлежатъ въ всѣко отношение и които се стрепятъ отъ столѣтия къмъ едно обединение въ една велика национална България“.

Хроника

Една телеграма отъ Бабадагъ. По случай годиш-ния изпитъ на ученицитѣ отъ тукашното народно пър-воначално училище, на 2 т. м., черковно-училищното настоятелство е поддало до г. Министръ прѣседателя и г. Министра на народното просвѣщение следната телеграма.

Следъ 39 годишно духовно и политическо роб-ство, освободени чрѣзъ обилно пролѣтата сжзна кръвъ на доблестнитѣ български и съюзни синове, — днеш-ние, гражданитѣ на гр. Бабадагъ, сме безпрѣдѣлно щастливи, че можемъ на първия годишенъ изпитъ въ възобновеното ни училище да чуемъ нашитѣ дѣца да четатъ на родния ни езикъ, да пѣятъ народнитѣ ни пѣсни, да разказватъ историтѣ на многострадалния ни народъ и да описватъ прѣлеститѣ на нашето общо отечество отъ Охридъ до Черно-море и отъ Дунав-скитѣ устия до Бѣло-море.

Възрадувани отъ блѣскавия успѣхъ на дѣцата ни и горди, че сме чеда на земята, въ която Аспарухъ турн основнитѣ на първото българско царство, на земя-та, която носи името на българския князъ Добротича и въ която никога не огасна българскиятъ духъ и българското национално съзнание, на страната, която творческитѣ трудъ на нашитѣ бащи и дѣди още въ първитѣ дни на националното ни възраждане прѣвѣрна отъ пустиня въ вѣштущъ край и озари съ български просвѣта; — ние, синоветѣ на хубава и богата Добру-джа, въ тоя тържественъ за пасъ день Ви молимъ, Господине Министре, да засвидѣтелствувате прѣдъ Н. В. Царя, нашия любимъ господаръ, прѣдъ правителството, прѣдъ България и прѣдъ цѣлия културенъ свѣтъ, че сме нещолѣбимо рѣшени да останемъ за винаги обеди-нени духовно и политически съ цѣлокупния българ-ски народъ и да не допуснемъ никаква чужда власть да гажъ сжзната земя на нашитѣ прадѣди и свещен-

нитѣ гробове на героитѣ, които сложиха востъ за на-шата свобода.

Нека навѣки тука свободно нашитѣ градуци по-колѣния се учатъ и молятъ на своя роденъ езикъ.

Да живѣе обединена България!

Да живѣе свободна Добруджа! Поклонъ прѣдъ героитѣ — наши освободители!

Черковно-училищ. настоятели: (следватъ подписи)

Женското благотворително д-во „Милосърдие“ отъ гр. Кюстенджа, е отпущнало 3,000 лева помощъ за ра-пенитѣ войници отъ частитѣ дѣйствующи на добруд-жанскитѣ фронтъ. Сумата ще се прѣдаде на кюстен-джанския комендантъ за прѣпращане въ щаба на 3-а армия за разпореждането по назначението ѝ.

Управлението на казаното д-во заслужава всѣка похвала за живепеността и дѣятелността, която про-ви въ едно кратко врѣме.

Педагогическа конференция. Днесъ се откри въ тукашното първоначално училище подъ ржководството на училищния инспекторъ А. Борзакъ конференцията на учителитѣ отъ цѣла Добруджа. Ще се разглеждатъ въпроси относно организацията на добруджанскитѣ училища.

ОБЯВЛЕНИЕ

Плтувайки отъ Кюстенджа за Букурещъ, загубихъ една реквизиционна разписка № 422 отъ 23 май 1917 год., издадена отъ Реквизиционната комисия при Гер-манското Етапно управление въ Кюстенджа на фирмата „Хулисъ—Цариградъ“ за два вагона стѣкла за прозорци.

Съ настоящето извѣствамъ, че тази квитанция не е по рече валидна.

Георги Сулисъ

Прокуристъ на фирмата Хулисъ, Кюстенджа
1—3. ул. „Каптанузинъ“ № 1.

ВЪ КНИЖАРНИЦАТА

„КРИСТО ВОТЕВЪ“ ВЪ ВАРНА, ул. „Ц. ВОРИОУ“
ПОСТОЯННО ПРИСТИГАТЪ И СЕ НАМИРАТЪ:

Илюстровани картички отъ разни художествени галерии отъ по 10, 15 и 20 стот. На войници, които зематъ въ-повече: се прави особна отстъпка.

Художествени картини отъ най-извѣстни художествени галерии, които струватъ отъ 50 ст. до 10 лв. едната. Порцеланови и шифовани вази и статуи отъ най-пър-витѣ фабрики въ Германия и Австрия.

Всички канцеларски и ученически потреби: български и нѣмски учебници и книги за четене; читави, смѣ-танни и отечествовѣдѣния, които продавамъ съ 30 % отстъпка.

Обръщамъ вниманието на интересующитѣ, че картич-китѣ, картинитѣ, статуитѣ, вазитѣ и другитѣ дреболии се получаватъ направо отъ странство, подбирани на-самото мѣсто отъ особено лице, изпратено специално за тази цѣль.

Заинтересовани за печатница и книговързница, могатъ да се обрънатъ съ запитване къмъ книжарницата ми. Намира се за продажъ голѣма печатарска машина и амерканка съ комплектъ букви и украшения. Както ма-шинитѣ, тѣй и буквитѣ сж почти нови, неупотрѣбавани. Книговързницата се състои отъ 15 голѣми и малки ма-шини съ принадлежноститѣ имъ.

10—10

Съ почтъ: Н. П. Икономова.

Добруджанци, разпространявайтѣ
В. „ДОБРУДЖА“

сжщо ханияца, кръчми, бозаджийници и около двѣстѣ дю-кани и много черкви“.

Споредъ Ев. Челеби сегашниятъ Карахарманъ билъ крѣпостъ; „когато станало нужда да се защити стра-ната отъ нападенията на казакитѣ, и затова султанъ Мурадъ IV изпратилъ тука адмирала Реджебъ паша съ царската флота. Следъ като се взело мѣстѣто на ви-лаетскитѣ янии, още прѣзъ сжщото лѣто една много-бройна войска и хиляди работници и яндари издигнали въ три мѣсеца крѣпостта, като я снабдили и съ всич-ки нужни муниции. За защитата на крѣпостта оста-налъ единъ командантъ съ трѣста души гарнизонъ. Поставени били и 7 топа отъ типа „балъ емезъ“. Следъ това ключоветѣ на крѣпостта, както и ония на находищата се вътрѣ джамия на Мурадъ IV, били изпратени на Султана.

Крѣпостта е хубава, каменна, въ форма на квад-ратъ. Цѣлата ѝ окржностъ е хиляда и сто крачки. Вътрѣ има само двадесетъ янии. Въ града има до триста къщи, една джамия до пристанището и 70 до 80 търговски ханияца, пълни съ всѣкакви стоки. Отъ тука трѣгвахме на сѣверъ и стигнахме въ с. Чигръчки. Тука излизатъ много вкусни и сочни нѣпешни. Отъ тука трѣгвахме пакъ на сѣверъ и стигнахме въ голѣ-мия градъ Бабадагъ“.

Съобщава: Х. III.

Б. Р. I о. Старото име на града не е Бабадагъ, а „Баба“ и то нѣма нищо общо съ турската дума „баба“.

*) На една карта отъ 1853 г. (Кипертъ) е отбѣ-лѣзанъ Карахарманъ като крѣпостъ.

или „Баба-Султанъ“ на Евлия. Името на града Баба-датура още отъ врѣмето на Йоанъ Александъръ и въ негово врѣме, въ прѣмето на манастирския животъ отъ тая епоха, въ неговата околностъ е билъ основанъ го-лѣмнитѣ манастиръ „св. Георги“, диритѣ отъ който сж се загубили.

2-о. Върхотѣ около легендата на Салтъка, коя-то Евлия се старае да закрѣпи, е обяснена въ пойната сжщностъ въ нашия подписникъ отъ бр. 7.

3-о. Извѣрдно важно е извѣстието за града Астрабадъ, за който тука не се знае нищо и който отъ казаната на Евлия излиза голѣмъ български градъ, който се е запазилъ като еничерски хаъ.

За крѣпостта Карахарманъ сж писали и други следъ Евлия.

4-о. Важно сж за пасъ сжщо запискитѣ на Евлия относително Евли-Салката крѣпостъ, защото отъ тѣхъ се потвърждава фактътъ, че тая крѣпостъ е останала отъ врѣмето на Добротича и „западѣла отъ Башидъ Вели Хаъ“. Изглежда, че до тогава тая крѣпостъ се е дър-жала свободна отъ властѣта на султанитѣ и че тя пѣ-на нищо общо съ проектираната и започнатата при Мурада IV Бабаданска крѣпостъ.

5-о. Важно е тоже описанието на града Бабадагъ въ неговата сила на голѣмъ турски градъ прѣзъ XVII в., по историтѣ на Бабадагъ далечъ още не е изслѣдвана съ тѣя бѣлѣжки на Евлия; а тя ерне голѣмъ изненада за днешната историтѣ на Добруджа, както и за историтѣ на България.

М а р т и р о л о г ъ

на българите и турците—добруджански граждани, които ромъните сж отвлѣкли като заложници и държатъ за-
творени въ салхани, затвори и открити плъннически лагери при специаленъ мжчителски режимъ.

Продължение отъ брой 17.

гр. Добричъ

- 397 Вълчо Янковъ 22 г.
398 Мехмедъ Алиевъ 20 г.
399 Колю Петровъ 18 г.
400 Риза Исмаиловъ 22 г.
401 Илия Димовъ Илиевъ 19 г.
402 Борисъ Яневъ 19 г.
403 Харизанъ И. Димитровъ 16 г.
404 Исмаилъ Хамзовъ 54 г.
405 Василъ Михайловъ 27 г.
406 Агопъ Парсеговъ 35 г.
407 Георги Неповъ 50 г.
408 Василъ Райновъ 55 г.
409 Х. Рафаилъ Х. Минчовъ 68 г.
410 Желъзъ Стояновъ 48 г.
411 Василъ Стояновъ 40 г.
412 Георги Видоловъ 26 г.
413 Сава Жечевъ 17 г.
414 Вичо Райновъ 45 г.
415 Акребасъ Бейрезовъ 35 г.
416 Исмаилъ Апселямовъ 28 г.
417 Юмеръ Мурадовъ 30 г.
418 Симеонъ Ивановъ 29 г.
419 Абдурахимъ Бекировъ 20 г.
420 Агопъ П. Рабриянъ 48 г.
421 Салимъ Абдуловъ 50 г.
422 Калинъ Наумовъ 60 г.
423 Сали Ибраимовъ 35 г.
424 Мамбетъ Алиевъ 21 г.
425 Драгой Х. Коревъ 60 г.
436 Ахмедъ К. Алиевъ 35 г.
427 Петъръ Колевъ 26 г.
428 Иванъ Господиновъ 42 г.
429 Михаилъ Насибовъ 25 г.
430 Исламъ Ефенди 50 г.
431 Керимъ Алидовъ 60 г.
432 Марко Петковъ 34 г.
433 Василъ Н. Поповъ 27 г.
434 Желъзъ Милановъ 25 г.
435 Матей Стефановъ 45 г.
436 Димитъръ Първановъ 48 г.
437 Сава Първановъ 15 г.
438 Юрданъ Първановъ 19 г.
439 Ашимъ Алиевъ 45 г.
440 Яхя Ашиковъ 20 г.
441 Риза Аббуболовъ 45 г.
442 Петъръ Илиевъ 30 г.
443 Кирялъ В. Кударовъ 17 г.
444 Мехмедъ Джелиловъ 30 г.
445 Афузъ А. Х. Молловъ 50 г.
446 Абдула Х. Молловъ 20 г.
447 Акифъ Х. Алиевъ 20 г.
448 Расимъ И. Джамбазовъ 16 г.
449 Киркоръ Халачовъ 47 г.
450 Хатче Гюзелова 28 г.
451 Вейе Османова 30 г.
452 Мерено Бохоровъ 40 г.
453 Друми Петровъ 18 г.
454 Василъ Бончевъ 26 г.
455 Мамбетъ Велиевъ 60 г.
456 Димитъръ Рафанловъ 23 г.
457 Муса Мемишевъ 50 г.
458 Руска Иванова съ 3 дѣца 25 г.
459 Захарий Ивановъ 35 г.
460 Генчо П. Мариновъ 32 г.
461 Стефанъ Ненковъ 70 г.
462 Тодоръ Василевъ 37 г.
463 Хаджи И. Османовъ 68 г.
464 Ибраимъ Ахмедовъ 18 г.
465 Афусъ Алиловъ 50 г.
466 Аптула Афусовъ 21 г.
467 Акифъ Хафусовъ 19 г.
468 Али Рамевъ 37 г.
469 Адемъ Османовъ 42 г.
470 Юмеръ Садуловъ 81 г.
471 Ахмедъ Соферовъ 45 г.
472 Джамалъ Ахмедовъ 20 г.
473 Адемъ Соферовъ 35 г.

- 474 Кути Мехмедовъ 30 г.
475 Хюсеинъ Мустафовъ 40 г.
476 Шерифъ Ибраимовъ 19 г.
477 Фридрихъ И. Мартиновъ 22 г.
478 Ради Антоновъ 33 г.
479 Исуфъ А. Ефенди 50 г.
480 Топчи А. Мустафовъ 50 г.
481 Маладжа Зевадиновъ 60 г.
482 Ахмедъ Русмановъ 50 г.
483 Коста П. Савовъ 65 г.
484 Василъ Серевъ 55 г.
485 Янкобъ Каарсиковъ 30 г.
486 Михаилъ Димитровъ 52 г.
487 Хайруланъ Азиевъ 50 г.
488 Василъ С. Бекаровъ
489 Салимъ Ангуловъ 50 г.
490 Яко Ешкенази 30 г.
491 Симеонъ Ивановъ 19 г.
492 Димитъръ Ивановъ 14 г.
493 Никола Бошковъ 28 г.
494 Гено Пѣевъ 65 г.
495 Христо Димитровъ 55 г.
496 Добри Димитровъ 65 г.
497 Ненко Пенковъ 75 г.
498 Стойко Пенковъ 70 г.
499 Юсуфъ Меджидовъ 55 г.
500 Хасанъ Х. Мехмедовъ 30 г.
501 Мустафа Джебаровъ 25 г.
502 Тодоръ Минчевъ 75 г.
503 Хюсеинъ К. Мустафовъ 42 г.
504 Ибраимъ Алиевъ 55 г.
505 Смаилъ Адилевъ 25 г.
506 Хасанъ Адилевъ 17 г.
507 Никола Вожиловъ 50 г.
508 Ганчо Николовъ 13 г.
509 Семо Димовъ 33 г.
510 Стефанъ С. Андреевъ 26 г.
511 Ангелъ Д. Петковъ 45 г.
512 Иванъ Стробинковъ 35 г.
513 Слави Димовъ 26 г.
514 Киркоръ Г. Абаджиянъ 30 г.
515 Руси Д. Русковъ 28 г.

с. Дур-Калфа, Добришко.

- 1 Митю Диковъ 55 г.
2 Дяко Нетковъ 45 г.
3 Василъ Димитровъ 43 г.
4 Василъ Андреевъ 48 г.
5 Михаилъ Райковъ 38 г.
6 Никола Тодоровъ 50 г.
7 Лука Димитровъ 36 г.
8 Артинъ Кайшановъ 48 г.
9 Иванъ Атанасовъ 40 г.
10 Митю Ивановъ 30 г.
11 Нетко „ 22 г.
12 Иванъ Ковачевъ 30 г.
13 Кръстю Ивановъ 45 г.
14 Митю К. Смоковъ 25 г.
15 Хамди Салиевъ 28 г.
16 Хюсеинъ Халиловъ 38 г.
17 Хюсеинъ Юмеръ 45 г.
18 Халилъ Сайдовъ 22 г.
19 Зюлвани Рахимовъ 30 г.

с. Кара-Сланинъ, Добришко.

- 20 Юрданъ Вълчевъ 57 г.
21 Иванъ Лазаровъ 31 г.
22 Колю „ 15 г.
23 Балчо Жековъ 31 г.
24 Митю Николовъ 39 г.
25 Цоню Пѣевъ 67 г.
26 Христо Петковъ 38 г.
27 Матея Славовъ 63 г.
28 Лазаръ Михалевъ 29 г.
19 Колю Петковъ 57 г.
30 Жеко Радевъ 22 г.
31 Петко Димитровъ 23 г.
32 Илчо Радевъ 28 г.
33 Кою Мариновъ 31 г.
34 Иванъ Д. Мариновъ 43 г.

- 35 Костадинъ Ивановъ 22 г.
36 Петко Минчевъ 38 г.
37 Георги М. Алек. 37 г.
38 Колю Ивановъ 45 г.
39 Жеко Боевъ 32 г.
40 Михаилъ „ 18 г.
41 Господинъ Колевъ 30 г.
42 Кою Павлевъ 54 г.
43 Иванъ Костовъ 47 г.
44 Колю Д. Кутонъ 77 г.
45 Георги Колевъ 37 г.
46 Петъръ Георгиевъ 24 г.
47 Иванъ Коевъ 54 г.
48 Колю И. „ 28 г.
49 Маринъ Ганчевъ 17 г.
50 Стано Стояновъ 33 г.
51 Киро Павлевъ 38 г.
52 Юрданъ Енчевъ 45 г.
53 Димитъръ Ивановъ 16 г.
54 Вожила „ 29 г.
55 Калу Козалиновъ 20 г.
56 Мустафа Козалиновъ 25 г.
57 Дервишъ „ 23 г.
58 Иванъ Г. Хардалиевъ 49 г.
59 Георги Петковъ 49 г.
60 Алекси „ 45 г.
61 Радущъ К. Вълчевъ 18 г.
62 Петъръ Калчевъ 28 г.
63 Стоянъ Юрдановъ 22 г.
64 Михаилъ П. Стоевъ 20 г.

с. Мансърво, Добришко.

- 65 Димитъръ Пѣйчевъ 46 г.
66 Слави Ивановъ 48 г.
67 Юрданъ „ 20 г.
68 Костадинъ Кировъ 20 г.
69 Колю „ 17 г.
70 Иванъ Христовъ 35 г.
71 Киро Атанасовъ 36 г.
72 Колю Крайчевъ 45 г.
73 Иванъ „ 35 г.
74 Стоилъ „ 20 г.
75 Митю Атанасовъ 20 г.
76 Димитъръ Георгиевъ 28 г.
77 Атанасъ Петровъ 37 г.
78 Киро Кировъ 35 г.
79 Митю Кировъ 23 г.
80 Георги Панайотовъ 48 г.
81 „ Димовъ 50 г.
82 Мустафа Халиловъ 35 г.
83 Ахмедъ „ 22 г.
84 Сали Зинеловъ 25 г.
85 Хюсеинъ „ 20 г.
86 Ахмедъ Антоновъ 35 г.
87 Апти Мехмедовъ 50 г.
88 Мехмедъ Антиевъ 17 г.
89 „ Хасановъ 30 г.
90 Ахмедъ Ахмедовъ 35 г.
91 Неджибъ „ 18 г.
92 Сюлиманъ Алиевъ 25 г.
93 Симеонъ Димитровъ 30 г.
94 Киро Радевъ 18 г.
95 Юрданъ Генчевъ 35 г.
96 Злати Стайковъ 28 г.

с. Али-Анифе, Добришко.

- 97 Валентинъ Ивановъ 40 г.
98 Антопъ Антоновъ 40 г.
99 Петъръ А. Пѣръ 22 г.
100 Копишъ Карло 40 г.
101 Иванъ Яковъ 30 г.
102 Алекси Ивановъ 18 г.
103 Иванъ В. Епингеръ 25 г.
104 Христо Ф. Урезовъ 25 г.
105 Исмаилъ Мустафовъ 30 г.

с. Ези-Вей, Добришко.

- 106 Махмудъ Ахмедовъ 23 г.
107 Андрей Юрдановъ 64 г.
108 Атанасъ Андреевъ 25 г.

- 109 „ Димитровъ 57 г.
110 Атанасъ Г. Терзиевъ 41 г.
111 Колю Тодоровъ 24 г.
112 Илязъ Г. Ахмедовъ 28 г.
113 Глигоръ Златевъ 62 г.
114 Димитъръ Стояновъ 47 г.
115 Костадинъ „ 30 г.
116 Юрданъ Ю. Сарабейски 20 г.
117 Еминъ Калидовъ 49 г.
118 Ахмедъ „ 36 г.
119 Христо Еневъ 32 г.
120 Минчо Желевъ 30 г.
121 Исуфъ Меджитовъ 53 г.
122 Ибраимъ В. Алиевъ 57 г.
123 Ауртъ Ю. Емирикаж 48 г.
124 Драганъ Г. Назъровъ 36 г.
125 Коста Колевъ 51 г.
126 Иванъ Костовъ 12 г.
127 Желю Ю. Касабовъ 30 г.
128 Петко К. Брадовъ 28 г.
129 Минчо Златевъ 57 г.
130 Георги М. „ 20 г.
131 Молоджанъ Завединовъ 51 г.
132 Костадинъ Михалевъ 25 г.
133 Стефанъ Петковъ 21 г.
134 Тодоръ Русевъ 26 г.
135 Свещ. П. Атанасовъ 50 г.
136 Аниъ Саидовъ 34 г.
137 Аединъ Септаровъ 44 г.
138 Владимиръ Стояновъ 26 г.
139 Андрей Славовъ 35 г.
140 Сеидъ И. Сариевъ 38 г.
Колю Трифоновъ 52 г.
Господинъ Стоевъ 26 г.
Димитъръ Т. Кировъ 20 г.
Юрданъ Дурмушевъ 47 г.
Иванъ Ж. Куловъ 20 г.
Петко „ 56 г.
Исламъ Мехмедовъ 26 г.
Цвѣтко Вълчевъ 49 г.
Доско Петковъ 55 г.
150 Добри Дечевъ 26 г.

с. Суютчукъ-Добришко.

- Петко Ивановъ 44 г.
Атанасъ Ненчевъ 50 г.
Илия „ 60 г.
Ненчо Илиевъ 34 г.
Жейно Х. Добровъ 21 г.
Георги Стояновъ 24 г.
„ Скъбовъ 24 г.
Злати Вълчевъ 55 г.
Жеко Вълчевъ 27 г.
160 Стоилъ Ивановъ 50 г.
Недъ „ 80 г.
Тодоръ Колевъ 25 г.
Минчо Мавродиевъ 34 г.
Стоилъ „ 50 г.
Митю Георгиевъ 48 г.
Стою Тодоровъ 40 г.
Тодоръ Христовъ 20 г.
Димо Великовъ 30 г.
Вълчо Анастасовъ 56 г.
170 Иови Стоевъ 32 г.
Ненчо Стояновъ 18 г.
Димитъръ Ивановъ 26 г.
Никола „ 16 г.
Стоилъ Петковъ 19 г.
Митю Тодориевъ 50 г.
Димо Колевъ 19 г.
Драганъ Стояновъ 45 г.
Христо Ивановъ 19 г.
Митко Илиевъ 50 г.
180 Драганъ Тодоровъ 36 г.
Георги „ 33 г.
Василъ Мавродиевъ 36 г.
Павли Митевъ 20 г.
Петко Евтимовъ 35 г.
Тодория Ивановъ 55 г.
Иванъ Радевъ 46 г.

Забѣлѣжка. Умоляватъ се всички общини и частни лица, които забѣлѣжатъ грѣшки и опущения въ списъците да ги съобщаватъ въ редакцията.